

Viträsket ger mig vårkänslor.

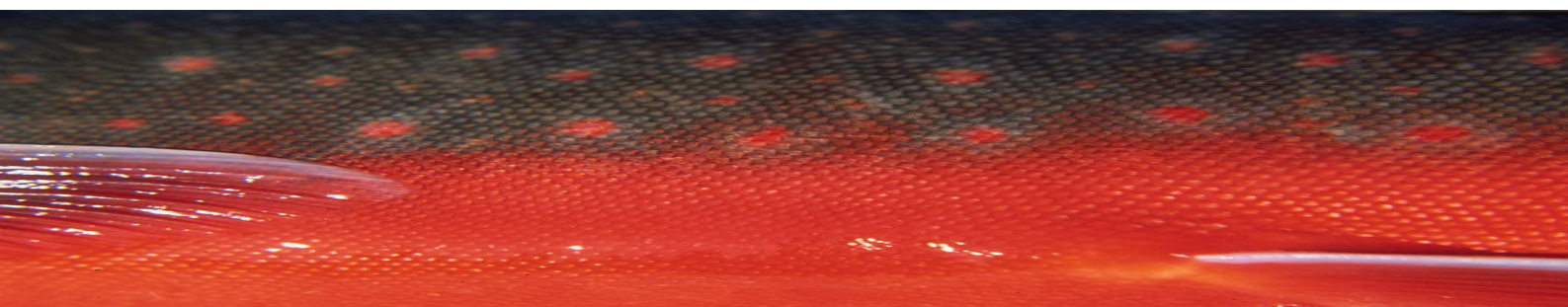
Våren är hänryckningens och den stora kärlekens tid. Det är den tid på året då isar smälter och saven rinner till. För min egen del styrs min känslor också av sångsvanarnas återkomst, gäddornas lek i Råneälven och det hägrande flytringsfisket i Viträsket utanför Sörbyn. En ny tid har randats och med den en lust att fröjdas och att njuta. Efter en lång, mörk och kall vinter känns det befriande att möta en ny värld, med friska dofter och återkommande fåglar. Samtidigt är maj den månad då entusiasterna drar till fjälls för att avnjuta säsongens sista riktiga pimpelfiske efter fjällrödingen.

Flytringsfisket.

Sedan några år tillbaka har några kamrater och jag anammat flytringsfisket på en större sjö i dalgången. Intill sköna Sörbyn, några mil uppströms Råneå, ligger den vackra sjön Viträsket. Vattnet är klart och rent, vilket under många år har borgat för ett smakfullt dricksvatten för byborna. Lyckade inplanteringar av Hornavanröding har idag gjort sjön till en av de mer attraktiva sportfiskevattnen i kustregionen. Blir våren tidig, vilket det finns tendenser till, drar vi till sjön redan i mitten av maj. Annars brukar vi sikta in oss mot månadsskiftet maj, juni.

Jag har i alla tider förfäktat stor återhållsamhet gällande det mer allmänna flytringsfisket. I stora skogs- och fjällsjöar, därtill inplanteringsvattnen med båtiske som en av ingredienserna, kan flytringsfisket vara motiverat. Däremot inte i små sjöar och tjärnar på fjället. Det anser jag vara en förkastlig gärning, eftersom sjöarna oftast är viktiga komponenter i vidlyftiga oligotrofa miljöer, vilket menas näringsfattiga områden. Reproduktionshastigheten är starkt begränsad och tillväxten på fisk långsammare än på många andra ställen. I små sjöar och jokkar, med sparsam näringstillförsel, har områdets fiskar också ett begränsat livsrum till förfogande. Ett intensivt flytringsfiske stör därför fisken på vilo- och återhämtningsplatserna. Viträsket är en stor sjö med ordentliga djup. Förutom den eftertraktade rödingen finns också en fin stam av storvuxen abborre. En och annan gädda lär också förekomma, även om jag aldrig har sett någon. Det är under försommaren - eller eftervåren - som rödingen är lättast att komma till tals med för flugfiskaren. Då släpar vi ner flytringarna från vinterförvaringen och beger oss glada i hågen ut på "grodfiske". Det är då vi gläntar på dörren mot sommaren.

Den allmänna fiskestrategin går ut på att vänta in rödingens eventuella kvällsjakter. Vädret ska helst vara lugnt och förhållandevis varmt, gärna med ingredienser av de första insektskläckningarna. Under den tiden har inga dag- eller nattsländor visat sig, däremot kan vattenytan vara vidlyftigt översållad med fjädermyggor i olika utvecklingsstadier. Därför gäller det att fiska med tunna tafsar och helst små svarta flugor.

Intressanta insekter.

En intressant iakttagelse kan vara fenomenet med en och annan förlupen harkrank. Skulle sådana visa sig brukar det vara utmärkt att fiska med en snarlik imitation. Här kommer harkranksflugorna att fungera som extrema så kallade attractors i en till synes oändlig gröt av fjädermyggor. Det är inte utan anledning som konstgjorda harkrankar har gjort stor lycka på våra flytringsfisken.

En känsla av viktlöshet infinner sig när jag sakta flyter ut med ringen. Kvällen är redan sen men solen skiner och den norrbottniska dagen har blivit 24 timmar lång. Sommarljuset tycks aldrig ta slut, inte heller kamraternas glada skratt eller de eggande vakringarna. Rödingarna avpatrullerar strandvattnets ytliga delar, visar ryggen och sörplar i sig av insektslivets överflöd. Trots de yttre förutsättningarna är det verkligen ingen lek att få en röding till hugg. Det vet jag som har tappat betydligt fler än jag fått.

Fångstkvoter.

Till det allmänna fiskekortet för Vitträsket följer också med en välmatad och informativ fiskekortsbilaga. Här kan man läsa att fisket är en hobby med känsla för människor och natur och att vattnet är jämförbart med en fjällsjö. Fiskevårdsområdet är osedvanligt välskött och tillsynen seriös. Under sådana förhållanden känns det därför helt rätt att gästa en sådan sjö. Minimimåttet på rödingen ligger på 30 centimeter och fångstkvoten är fem fiskar per dag. Dylåka fiskeregler är att föredra, dels för att spara på de ändliga bestånd av fisk som finns, men också därför att fiskelycka i sig inte har med mängden fångade fiskar att göra. Fiskarna bör också få en rimlig chans att växa till sig och bli stora och vackra. För min egen del skulle jag gärna se att minimimåttet höjdes till 40 centimeter och att uttaget av fisk per person sänktes till högst tre fiskar.

Flytringsfisket i Vitträsket är mycket mer än fångade fiskar. En ny sommarfiskeperiod har börjat, nya drömmar har tagit vid och kamraterna har återigen samlats kring lägerelden. Vinterhalvåret har vi förhoppningsvis redan glömt. Dagarna går och snart står midsommaren för dörren. Tiden går alltför fort undan och plötsligt blommar alla älvdalens häggar. Då har sommaren kommit till oss i norr och förhoppningsvis vakar rödingarna i Vitträsket.

NSD 2003.

- Gunnar Westrin -

